

(Indsendt).

Ekspeditionen paa Finsnæs

En en tid siden fortalte en handlende mig følgende, som ved nærmere undersøkelse viser at være fuldt ut korrekt.

Med hurtigruten sydfra ankom jeg og tre andre passagerer til Finsnæs kl: 3 om natten. Det var just i de værste frostnætter i januar; — en av de koldeste jeg har op levet.

Allerede ombord talte jeg med ekspeditøren om logi, da jeg ansaa det for umulig, ja livsfarligt, at gaa ute i slikt frost. Paa dette fik jeg ikke noget bestemt svar.

Kommen i land fulgte vi alle med ekspeditøren til hans bolig, der blev vi noksaa bestemt betydet, at han ikke kunde skaffe logi — undtagen for den ene — en herre, der i antræk saa noget bedre ut end os andre.—

Vi — 3 personer — hvorblandt en pike, maatte gaa, da der hverken ved bøn eller penger lykkedes at bevæge denne herremand til at vise os lit næstekjærlighet. Piken ba om at faa sitte i kjøkkenet over natten, men nei, intet hjalp.

Tynd klædt som hun var, uten ordentlig overtøj og med et par lavsko paa føtterne i omkr. 30 gr. kulde, maatte det være forstaaeligt for hr. Mikal Bell at det var altfor resikabelt at vise hende ut paa marken i omkr. 30 gr. kulde.

Vi maatte gaa længere opover bygden og banke paa, og heldigvis traf vi der folk som var besjælet med større menneskekjærlighet end hr. Bell, saa vi fik hærberge. Ellers hadde vi uten tvil froset ihjæl.

Jeg har talt med flere som har beklaget sig i samme retning. Man hadde vistnok krav paa, at en ekspeditør paa et saa stort sted som Finsnæs, burde vise lit større hensyn til det rejsende publikum end at vise disse ut mit paa natten.

Dampskipsselskaperne burde ved ansættelsen av ekspeditører stille som betingelse for disse, at de skaffet rejsende husly. Det maa da være klart for dampskipsselskapene, at det er publikum, som skaffer dem indtægter, og da har man et retfærdigt krav paa at deres repræsentanter viser rejsende en smule imøtekommenhet.

Man kan nok undskylde hr. Bell, da det delvis maa innrømmes at han ikke har stort husrum at disponere over nu efter branden — men det er en kjendsgjærning at: Hvor der er hjærterum, der er altid husrum.